

GOŚCIE Z WILNA

GUESTS FROM VILNIUS

2025/2026

31.01

Filharmonia
Narodowa

Dyrektor Naczelna

General Director

Zofia Zembrzuska

Dyrektor Artystyczny

Music and Artistic Director

Krzysztof Urbański

31.01.2026

sobota / 18:00 / Sala Koncertowa

Saturday / 6 p.m. / Concert Hall

abonament / subscription A2, Z2

Koncert symfoniczny / Symphonic Concert

PITRÉNAS WAWROWSKI

Wykonawcy **Performers**

Litewska Narodowa Orkiestra Symfoniczna /

Lithuanian National Symphony Orchestra

Modestas Pitrenas – dyrygent / conductor

Janusz Wawrowski – skrzypce / violin

Filharmonia Narodowa zastrzega sobie możliwość zmiany programu i wykonawców.

Podczas koncertu obowiązuje zakaz fotografowania, filmowania i nagrywania dźwięku.

Prosimy również o wyłączenie telefonów komórkowych i sygnałów zegarków elektronicznych.

The Warsaw Philharmonic reserves the right to change the programme and performers.

It is prohibited to take photos, make videos and record sound during the concert. The audience is also kindly requested to switch off their mobile phones and digital watch alarms.

Program

Programme

Mikalojus Konstantinas Čiurlionis (1875–1911)

Poemat symfoniczny *W lesie* /

Symphonic Poem In the Forest [16']

(1901)

Vytautas Bacevičius (1905–1970)

VI Symfonia *Kosmiczna* op. 66 /

Symphony No. 6 'Cosmique', Op. 66 [16']

(1960)

Grażyna Bacewicz (1909–1969)

VII Koncert skrzypcowy / *Violin Concerto No. 7* [19']

(1965)

Tempo mutabile

Largo

Allegro

••• Przerwa (ok. 20 minut) / *Intermission* (ca 20 min.)

Richard Strauss (1864–1949)

Suita symfoniczna z opery *Elektra* /

Symphonic Suite from the opera Elektra [40']

(1908; oprac. / arr. Manfred Honeck, Tomáš Ille, 2016)

Mikalojus Konstantinas Čiurlionis (1875–1911)
Las / Forest, pastel, 1907

Omówienie programu

Małgorzata Gąsiorowska

Čiurlionis

Dziedzictwo kulturowe Rzeczypospolitej Obojga Narodów przetrwało wiele lat po rozpadzie tej formacji politycznej, łączącej niegdyś Koronę Królestwa Polskiego i Wielkie Księstwo Litewskie. W rzeczywistości na ziemiach objętych administracją Rzeczypospolitej żyli ludzie wywodzący się z różnych tradycji, mówiący różnymi językami, nie zawsze świadomi swej przynależności narodowej. Ale dominującym żywiołem, wchłaniającym inne nacje w obręb swojego oddziaływania w okresie rozbiorów była kultura polska, obecna w języku i obyczajach. W sytuacji nieo- określonej narodowo znalazł się początkowo Mikalojus Konstantinas Čiurlionis, urodzony 22 września 1875 roku w Oranach (dzisiaj Varėna na Litwie) w rodzinie kościelnego organisty. W domu mówiło się i czytało po polsku; ulubionym poetą młodego Čiurlionisa był Juliusz Słowacki. W wieku 14 lat początkujący muzyk został przyjęty do prywatnej szkoły muzycznej księcia Michała Mikołaja Ogińskiego, wnuka sławnego Michała Kleofasa. Z tego okresu pochodzą pierwsze, młodzieńcze utwory artysty. Książę, zachwycony talentem swojego podopiecznego, postanowił wspierać finansowo jego dalszą edukację. Mikołaj Konstanty Czurlanis, bo tak się wtedy nazywał, studiował grę na fortepianie i kompozycję w Instytucie Muzycznym w Warszawie, naukę kontynuował w Lipsku. W tym czasie obudziły się jego fascynacje malarstwem, które dzielił z Eugeniuszem Morawskim – przyjacielem z Instytutu Muzycznego, kompozytorem, pedagogiem i malarzem. Obaj zdecydowali się na studia w Szkole Sztuk Pięknych w Warszawie. Čiurlionis dedykował Morawskiemu pierwszy z dwóch poematów symfonicznych – *W lesie (Miške)*, z 1901 roku. Krytycy dostrzegli w tym utworze wpływy twórców romantycznych i neoromantycznych, ale Vytautas Landsbergis, biograf artysty, zwrócił uwagę na cechy indywidualne, wyrażające się w nadaniu pewnym motywom znaczeń symbolicznych. W cytowanym przez autora liście kompozytora skierowanym do jednego z przyjaciół, Čiurlionis odnosi się wprost do napisanego poematu: „Utwór zaczyna się szerokimi akordami, tak jak cichy i szeroki jest szept naszych litewskich sosen”. Te słowa są

wyrazem identyfikowania się twórcy z litewskim ruchem narodowym i budzącą się świadomością narodową Litwinów. Čiurlionis, wychowany w kulturze polskiej, wiedział o swoim pochodzeniu; postanowił włączyć się w działania promujące sztukę i kulturę litewską. Dzięki żonie Sofiji Kymantaitė zaczął uczyć się języka litewskiego, poznawał litewski folklor, stał się artystą litewskim. Symbolika lasu charakterystyczna dla litewskiej wrażliwości, obecna w pierwszym poemacie artysty oraz w jego malarstwie, jest tego pełnym wyrazem. Poemat ujęty jest w klamrę „szerokich akordów” (granych przez instrumenty smyczkowe, incydentalnie również przez rogi), które rozpoczynają utwór i pojawiają się pod koniec. Na to akordowe „poszycie” nakłada się prosty, klarnetowy temat, który – powtarzany i przeobrażany przez inne instrumenty – prowadzi nas przez coraz bardziej gęstniejący las pełnej orkiestry, niczym echo odbijające się od drzew. Pojawiają się nowe motywy, tworząc gęste sploty dialogujących ze sobą głosów. Pod koniec powraca szum cichych akordów początkowych, które tym razem tworzą tło dla pełnego blasku zakończenia.

Bacevičius

Vincas Bacevičius – ojciec dwojga kompozytorów, bohaterów dzisiejszego koncertu, urodził się w 1875 roku – tym samym, co Mikalojus Konstantinas Čiurlionis. Do pewnego stopnia losy obu artystów również były podobne. Vincas, skrzypek i pedagog, został przez władze carskie zmuszony do opuszczenia ziem ogarniętych ideą odrodzenia litewskiej państwowości. Znalazł się w Łodzi, gdzie poznał Polkę Marię Modlińską. Zawarte w 1903 roku małżeństwo wydawało się szczęśliwe. Z czworga dzieci: Kiejstuta, Vytautasa (Witolda), Grażyny i Wandy troje zostało muzykami. W 1923 roku Vincas Bacevičius zdecydował się na krok radykalny – wyjechał na niepodległą Litwę i osiadł w Kownie, gdzie podjął pracę nauczyciela muzyki. Pragnął sprowadzić tu rodzinę, ale mimo częstych odwiedzin, koncertów z jakimi występowało rodzeństwo, tylko Vytautas poczuł się w pełni Litwinem i poprzez wieloraką działalność – pianisty, kompozytora, organizatora życia muzycznego – budował swą litewską tożsamość. W 1939 roku udał się na tournée do Argentyny. Wojna, która w tym czasie wybuchła w Europie, uniemożliwiła mu powrót do kraju. Przeniósł się do Stanów Zjednoczonych, gdzie zmarł w 1970 roku. Z rodziną utrzymywał kontakt poprzez listy. Pisał w nich o swojej filozofii muzyki, o idei muzyki kosmicznej, która jest najwyższą formą zjednoczenia człowieka z Uniwersum. Uważał siebie za „atonalnego ekspresjonistę”, uwolnionego od wszelkich wpływów zewnętrznych. „Absolutna muzyka kosmiczna” – twierdził – wymaga nowej logiki, mocnej

dyscypliny i wolności twórczej. VI Symfonia „Kosmiczna” op. 66, skomponowana w Nowym Jorku w 1960 roku, to – według Małgorzaty Janickiej-Słysz, autorki książki *Vytautas Bacevičius i jego idee muzyki kosmicznej* – „manifest muzyki kosmicznej”. Znamienna jest wypowiedź kompozytora z 1964 roku, tłumacząca genezę VI Symfonii jako „unoszenie się w kierunku kosmicznego światła”. Zatem jest to połączenie „ja” twórczego z Uniwersum, czyli – jak twierdzi kompozytor – ucieleśnienie w dźwiękach „światła mądrości”. W jaki sposób Vytautas Bacevičius osiągnął ten abstrakcyjny w swej istocie cel w krótkiej Symfonii, bardziej przypominającej uwerturę? Utwór jest jednoczęściowy, pełen gwałtownych kontrastów, ostrych interwencji instrumentów dętych blaszanych, nieustannych przeobrażeń figur dźwiękowych na wzór kalejdoskopu. Nasuwa się tu skojarzenie z formą momentową Karlheinz Stockhausena, w której poszczególne „momenty muzyczne” nie tworzą jednolitej linii narracyjnej, nie dążą do kulminacji i wyrazistego finału. Przebieg Symfonii ma jednak swoją logikę, spięty jest bowiem ukazany na początku rytmicznym *ostinato* fagotów, odczytywanym jako „motyw losu”. Pojawiające się w poszczególnych momentach solowe wystąpienia instrumentów dętych, ich dialogi lub fragmenty zespołowe doprowadzają co jakiś czas do silnych „eksplozji” dźwiękowych, natychmiast wyciszanych, tak jak ostatecznie kończy się cała Symfonia.

Bacewicz

Vytautas Bacevičius bardzo cenił swoją młodszą siostrę Grażynę jako kompozytorkę. W listach zwracał się do niej z prośbą o wyjaśnienie różnych kwestii technicznych. Siostra odpowiadała bardzo serdecznie, ale nie podzielała poglądów brata na istotę muzyki. Często powtarzała: „muzyka nie wyraża żadnych treści życiowych, pozamuzycznych, wyraża po prostu siebie i swoje własne emocje”. Temu przesłaniu pozostała wierna od najwcześniejszych, neoklasycznych utworów po ostatnie dzieła wzbogacone pomysłami o charakterze czysto brzmieniowym. Nie znaczy to, że jej muzyka pozbawiona jest emocji. Najlepszym przykładem udanej syntezy tradycyjnych zasad formalnych z nową brzmieniowością jest arcydzieło z ostatnich lat twórczości – VII *Koncert* na skrzypce i orkiestrę skomponowany w 1965 roku. W tym trzyczęściowym utworze skrzypce pełnią zdecydowanie pierwszoplanową rolę. Orkiestra, mimo „ostrego” rozpoczęcia utworu i kilku zdecydowanych interwencji, tworzy barwne tło dla pełnej wirtuozowskiego rozmachu partii skrzypiec, uwieńczonej w pierwszej części (*Tempo mutabile*) solową kadencją. Najważniejsza wydaje się część środkowa (*Largo*) o ażurowej fakturze i śpiewnej kantylenie skrzypiec, ale

i kilku mocniejszych brzmieniowo akcentach. Pełna wigoru i wyszukanych figuracji instrumentu solowego jest część trzecia (*Allegro*) o dwóch tematach, z których drugi to swoiste przetworzenie głównego tematu części pierwszej. Grażyna Bacewicz otrzymała za ten koncert nagrodę Rządu Belgijskiego i Złoty Medal na Międzynarodowym Konkursie Kompozytorskim im. Królowej Elżbiety Belgijskiej w 1966 roku.

Kamila Stępień-Kutera

R. Strauss

Richard Strauss wpadł na pomysł przeniesienia na grunt opery historii Elektry, księżniczki z przeklętego rodu Atrydów, w listopadzie 1905 roku, gdy w Deutsches Theater w Berlinie obejrzał *Elektrę* Hugona von Hofmannsthała. Zafascynowany pismami Sigmunda Freuda von Hofmannsthal zinterpretował starożytną tragedię w duchu jego teorii, zamieniając ją w studium obsesji i zemsty.

W modernistycznym Berlinie sztuka wzbudziła spory ferment. Jak pisze Piotr Kamiński w swoim przewodniku operowym *Tysiąc i jedna opera*, „zarzucono poecie strywalizowanie oryginału, sprowadzenie go do rangi pospolitego dramatu mieszczańskiego, [...]” – Strauss jednak od razu zainteresował się utworem wiedeńskiego poety. Ponieważ pracował właśnie nad *Salome* według Oscara Wilde’a, z propozycją współpracy zwrócił się do von Hofmannsthała dopiero w 1908 roku. Ten, przystąpiwszy do koniecznych skrótów i dopisywania scen dyktowanych mu przez kompozytora, wkrótce okazał się, jak obwieścił Strauss, „urodzonym librecistą”. Ich kooperacja przy tej i kolejnych pięciu operach przeszła do historii jako partnerstwo idealne.

Strauss pisał *Elektrę* nie bez pewnych wątpliwości. Obawiał się o nadmierne podobieństwo pomiędzy nowym dziełem a wystawioną zaledwie dwa lata wcześniej *Salome*. W istocie, nietrudno dostrzec pokrewieństwa: w obu dramatach dominującą postacią jest kobieta opętana obsesją, w obu kulminację stanowi szaleńczy taniec głównej bohaterki, wreszcie obie opery epatują makabrą i są zanurzone w nihilistycznej dekadencji. Strauss unika jednak pułapki powielenia schematu.

Omówienie programu

Tym, co bez wątpienia wyróżnia *Elektrę* na tle wszystkich innych jego oper, jest potężna orkiestra: w zespole ma grać między innymi osiem klarnetów, osiem waltorni, cztery tuby wagnerowskie, a także potrójna obsada skrzypiec i altówek – łącznie ponad 110 instrumentalistów. Symfoniczne walory dzieła sprawiają, że idealnie nadaje się ono do skomponowania z jego wątków suity orkiestrowej, i – jak słusznie zauważył jeden z recenzentów „The Gramophone” – zaskakujące jest to, że przez ponad sto lat od jego premiery nikt nie pokusił się o taką aranżację. Aż do 2016 roku, kiedy suitę z *Elektry* przygotowali Manfred Honeck i Tomáš Ille. W ponad-półgodzinnej kompozycji autorzy łączą motywy Agamemnona i Klitemnestry, temat zemsty Elektry i scenę morderstwa dokonanego przez Orestesa. Wydobywają całą żarliwość i brutalność Straussowskiej partytury, ale także jej liryzm. Suita utkana jest bezszwowo, z maestrią i znajomością orkiestrowej materii. Strauss mógłby być zadowolony.

Short programme note

Małgorzata Gąsiorowska

Čiurlionis

Mikalojus Konstantinas Čiurlionis was born on 22 September 1875 in Varėna in Lithuania. From an early age, he was fascinated by music and painting. He studied both subjects seriously. He attempted to synthesise the arts by applying the same architectural principles to his paintings and musical compositions. His words about the symphonic poem *In the Forest (Miške)* from 1901 testify to his painterly perception of music: 'The piece begins with broad chords, just as the whisper of our Lithuanian pines is quiet and broad.'

Bacevičius

Vytautas Bacevičius and Grażyna Bacewicz were siblings from a Lithuanian-Polish family. Born in 1905, Vytautas identified with his father's homeland, Lithuania. While in exile in the United States, he formulated the idea of 'cosmic music', which is supposed to express the union of man with the Universe. This idea is expressed, among others, in the Symphony No. 6 'Cosmique', Op. 66, from 1960.

Bacewicz

Grażyna Bacewicz's last work, the Violin Concerto No. 7, was composed in 1965. This three-part work combines classical principles with new, unconventional ideas about sound. The virtuoso solo part is particularly noteworthy. In 1966, Grażyna Bacewicz received for this concerto an award from the Belgian government and a gold medal at the Queen Elisabeth International Music Competition.

R. Strauss

Richard Strauss's expressionist opera *Elektra* was premiered at the Dresden Semperoper in 1909 and marked the beginning of the composer's long collaboration with the poet and librettist Hugo von Hofmannsthal. Shown to the public shortly after the scandalous *Salome*, *Elektra* shocked audiences with its bloody brutality and avant-garde musical gestures; those same qualities are why the opera has remained in the repertoire to this day. Strauss scored the work for a large orchestra, outnumbering the orchestral ensembles of all his other operas. The symphonic character of *Elektra*, as well as its motivic expressiveness, make this ideal material for an orchestral suite. And that is exactly how the work's potential was exploited by Manfred Honeck and Tomáš Ille, who arranged the emotionally evocative motifs from Strauss's masterpiece into a coherent, artfully crafted composition in 2016.

Modestas Pitrénas

dyrygent / conductor

Modestas Pitrenas, główny dyrygent i dyrektor artystyczny Litewskiej Narodowej Orkiestry Symfonicznej (LNSO), jest obecnie jednym z najwybitniejszych dyrygentów na Litwie. Jego interpretacje muzyki symfonicznej i operowej cieszą się dużym uznaniem nie tylko w kraju, ale także na arenie międzynarodowej. Holenderski magazyn muzyczny „Music Emotion” uznał nagranie opery *I Lituani* (Litwini) Amilcare Ponchiello pod dyktando Modestasa Pitrenasa (wydaną w 2025 roku przez wytwórnię Accentus Music) muzyczną nowością, po którą warto sięgnąć, a magazyn muzyki klasycznej „Pizzicato” napisał, że „Pitrenas przewycięża dramaturgiczne niespójności i oszczędną czasami orkiestrację uwydatniając muzyczne napięcia i piękno melodyki”.

Modestas Pitrenas, dyrektor LNSO od 2015 roku, od 2018 roku pełni również funkcję głównego dyrygenta Theater St. Gallen i Sinfonieorchester St. Gallen (Szwajcaria). Jest absolwentem Litewskiej Akademii Muzyki i Teatru oraz prestiżowego Universität Mozarteum w Salzburgu, w latach 2006–2011 był dyrygentem i dyrektorem artystycznym Orkiestry Symfonicznej Miasta Kowna, a w latach 2009–2014

głównym dyrygentem Łotewskiej Opery Narodowej (LNO). W 2022 roku zadebiutował w Operze we Frankfurcie.

Maestro nagrał ponad 15 płyt z muzyką chóralną i symfoniczną. Regularnie otrzymuje zaproszenia do dyrygowania nie tylko na Litwie, ale także w teatrach operowych za granicą. Jest profesorem nadzwyczajnym na Wydziale Dyrygentury Litewskiej Akademii Muzyki i Teatru, laureatem Litewskiej Narodowej Nagrody Kultury i Sztuki (2012) oraz innych znaczących nagród. Za wkład w kulturę muzyczną Łotwy otrzymał odznaczenie państwowe – Łotewski Krzyż Uznania. W 2015 roku jury Zgromadzenia Bałtyckiego w Rydze przyznało mu Nagrodę Zgromadzenia Bałtyckiego w dziedzinie sztuki, a w 2019 roku został odznaczony Krzyżem Oficerskim Orderu „Za Zasługi dla Litwy”.

Modestas Pitrenas, principal conductor and artistic director of the Lithuanian National Symphony Orchestra (LNSO), is one of the most prominent conductors in Lithuania today. His interpretations of symphonic music and opera are highly regarded not only in Lithuania but also internationally. The Dutch music magazine *Music Emotion* named the recording of Amilcare Ponchielli's opera *I Lituani* (*The Lithuanians*), conducted by Modestas Pitrenas (released in 2025 by Accentus Music label), a must-have musical novelty, while the classical music magazine *Pizzicato* wrote that 'Pitrenas overcomes dramaturgical inconsistencies and sometimes sparse orchestration with a conducting style based on tension and melodic flourishes.'

A head of the LNSO since 2015, Modestas Pitrenas has also been the principal conductor of the Theater St. Gallen and Sinfonieorchester St. Gallen (Switzerland), a position he has held since 2018. A graduate of the Lithuanian Academy of Music and Theatre and the prestigious Mozarteum University in Salzburg, he was conductor and artistic director of the Kaunas City Symphony Orchestra from 2006 to 2011, principal conductor of the Latvian National Opera (LNO) from 2009 to 2014, and made his debut at the Oper Frankfurt in 2022.

The maestro has recorded more than 15 CDs of choral and symphonic music, enjoys regular invitations to conduct not only in Lithuania, but also at various opera houses abroad. He is an associate professor at the Conducting Department of Lithuanian Academy of Music and Theatre. The recipient of the 2012 Lithuanian National

Culture and Arts Prize, he was also decorated with other significant awards: for his contribution to Latvian musical culture, he was honoured with the Latvian Cross of Recognition, a state award. In 2015, a joint jury of the Baltic Assembly in Riga adjudged him the Baltic Assembly Prize for the Arts. In 2019, Modestas Pitrėnas was decorated with the Officer's Cross of the Order for Merits to Lithuania.

Janusz Wawrowski

skrzypce / violin

Janusz Wawrowski jest uważany za jednego z najwybitniejszych i najbardziej doświadczonych skrzypków swojego pokolenia. Koncertował jako solista m.in. w Musikverein w Wiedniu, Wigmore Hall w Londynie, Elbphilharmonie w Hamburgu, Beethovensaal w Stuttgarcie, Seoul Arts Center, Litewskiej Filharmonii Narodowej w Wilnie, De Doelen w Rotterdamie, Kravis Center w West Palm Beach, Teatro Teresa Carreño w Caracas, Filharmonii Narodowej w Warszawie, Narodowym Forum Muzyki we Wrocławiu, siedzibie Narodowej Orkiestry Symfonicznej Polskiego Radia w Katowicach czy Filharmonii im. Mieczysława Karłowicza w Szczecinie.

Artysta od wielu lat jest związany z wytwórnią Warner Classics, dla której wydał siedem solowych albumów oraz szereg singli. Nagrania fonograficzne przyniosły mu znakomite recenzje krytyki oraz wiele znaczących nagród, m.in. nagrodę Fryderyk 2017 i 2019, będącą najważniejszym wyróżnieniem fonograficznym w Polsce. Jego płyta *Phoenix* uzyskała nominacje do International Classical Music Awards 2022, Preis der deutschen Schallplattenkritik, Opus Klassik 2021 i nagrody Fryderyk 2022, została także wybrana albumem miesiąca przez brytyjski portal Presto Music

oraz płytą tygodnia przez londyńską stację Classic FM, Norddeutscher Rundfunk i Program 2 Polskiego Radia.

Janusz Wawrowski dokonał wielu prawykonań koncertów skrzypcowych. Specjalnie dla niego utwory pisali: Tomasz Jakub Opalka, Marcin Markowicz, Norbert Palej, Dariusz Przybylski oraz Albena Petrovic. Z jego inicjatywy powstała wyjątkowa rekonstrukcja *Koncertu skrzypcowego* Ludomira Różyckiego, który zaginął w 1944 roku w zrujnowanej Powstaniem Warszawie.

Za wybitną działalność artystyczną i społeczną Janusz Wawrowski został uhonorowany przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego medalem „Zasłużony dla Kultury Polskiej”. Był również nominowany do nagrody Koryfeusz Muzyki Polskiej w kategorii Osobowość Roku 2018, a w 2019 roku otrzymał Nagrodę im. Cypriana Kamila Norwida.

Gra na skrzypcach Antonia Stradivariiego z 1685 roku.

Janusz Wawrowski is recognised as one of the most outstanding and experienced violinists of his generation. His solo career brings him to perform in a number of the world's most important concert halls, including: Musikverein in Vienna, Wigmore Hall in London, Elbphilharmonie in Hamburg, Beethoven-Saal in Stuttgart, Seoul Arts Center, Lithuanian National Philharmonic in Vilnius, De Doelen in Rotterdam, Kravis Center in West Palm Beach, Teatro Teresa Carreño in Caracas, Warsaw Philharmonic, NFM in Wrocław, Polish National Radio Symphony Orchestra in Katowice, or Mieczysław Karłowicz Philharmonic in Szczecin.

He has been associated with the Warner Classics label for many years, for which he has released seven solo albums and a number of singles. His recordings bring him excellent critics' reviews and many notable awards. His album *Phoenix* received nominations for ICMA 2022, Preis der deutschen Schallplattenkritik, Opus Klassik 2021 and Fryderyk 2022, and was chosen album of the month on the UK's Presto Music website and album of the week on London's Classic FM, Norddeutscher Rundfunk and Polish Radio Channel 2. He is also the winner of the 2017 and 2019 Fryderyk awards, the most prestigious phonographic distinction in Poland.

The artist gave many premieres of violin concertos. Tomasz Jakub Opałka, Marcin Markowicz, Norbert Palej, Dariusz Przybylski and Albena Petrovic have written works dedicated to him. A unique reconstruction of Ludomir Różycki's Violin Concerto, which disappeared in Warsaw ruined by the Uprising in 1944, was created on his initiative.

For his outstanding artistic and social activities, he was awarded by the Minister of Culture and National Heritage with the Medal for Merit to Polish Culture. He has been nominated for the 2018 Coryphaeus of Polish Music Award in the 'Personality of the Year' category and received the 2019 Cyprian Kamil Norwid Award.

He plays a 1685 Antonio Stradivari violin.

Litewska Narodowa Orkiestra Symfoniczna Lithuanian National Symphony Orchestra

Modestas Pitrėnas

Dyrektor Artystyczny
i Główny Dyrygent /
Artistic Director
and Principal Conductor

I Skrzypce / First Violins

Rasa Vosyliūtė
koncertmistrz /
concertmaster
Konrad Levicki
solista / 1st principal
Barbora Domarkaitė
solista / 2nd principal
Minadora Šernaitė
Agnė Meilė
Laura Savickė
Paulius Biveinis
Giedrė Populaigė
Algirdas Šimėnas
Martynas Grigas
Vilija Valančauskienė
Klementina Venciūtė
Iveta Janulytė
Myroslava Kotorovych

II Skrzypce / Second Violins

Kristina Morozova
solista / 1st principal
Ramunė Grakauskaitė
solista / 2nd principal

Vilija Peseckienė
Marija Pranskutė
Rolandas Sinkevičius
Justina Klusienė
Inga Kuizinaitė
Lina Maniušienė
Agata Ursul
Nomeda Gatelienė
Ingrida Elena Giunter
Nataliia Radkova

Altówki / Violas

Dovilė Juozapaitienė
solista / 1st principal
Vitalija
Raškevičiūtė-Gelgotė
solista / 2nd principal
Aušra Vileikienė
Eglė Delkutė-Kloufi
Monika Kiknadzė
Jekaterina Zacharova
Daiva Valentaitė-Šimėnė
Silvija Čiuladytė
Vidas Vekerotas
Sandra Klimaitė

Wiolonczele / Cellos

Edmundas Kulikauskas
solista / 1st principal
Onutė Švabauskaitė
solista / 2nd principal
Dainius Misiūnas
Tomas Ramančiūnas
Vytenis Pocius
Arvydas Malcys
Gaudas Paulius
Krištaponis
Evaldas Petkus

Kontrabasy / Double Basses

Dainius Rudvalis
solista / 1st principal
Augustinas Treznickas
Donatas Butkevičius
Vytenis Šležas
Aušvydas Kriščiūnas
Vincas Bačius

Flety / Flutes

Giedrius Gelgotas
solista / principal

leva Otilija Kuprevičiūtė
Raimonda Virvytienė
Lina Baublytė

Oboje / Oboes

Tomas Bieliauskas
solista / principal
Viktor Palej
Kristina Budvytytė

**Rożek angielski /
English Horn**

Tadas Girčys

Klarnety / Clarinets

Antanas Taločka
solista / principal
Andrius Žiūra
Karolis Kolakauskas

**Klarnet basowy /
Bass Clarinet**

Aidas Kančauskas

Fagoty / Bassoons

Julius Klimavičius
solista / principal
Jonas Žemonis
Martynas Mažeika

**Kontrafagot /
Contrabassoon**

Gotautė Kanytė

Waltornie / French Horns

Andrius Dirmauskas
solista / principal
Egidijus Stanelis
Zigmantas Augaitis
Arvydas Valatkevičius
Jurgita Jankevičienė
Laurynas Gulevičius

Trąbki / Trumpets

Jonasz Rudolf Dziuba
solista / principal
Laurynas Lapė
Povilas Stonkus
Paulius Austys

Puzony / Trombones

Albinas Gražulis
solista / principal
Marius Balčytis

**Puzon basowy / Bass
Trombone**

Valentas Marozas

Tuba

Sergijus Kirsenska

Perkusja / Percussion

Andrius Rekašius
solista / principal
Tomas Kulikauskas
Sigitas Gailius
Lukas Budzinauskas
Vladislavas Šeibakas

Harfa / Harp

Giedrė Debesiūnaitė
solista / principal

Litewska Narodowa Orkiestra Symfoniczna Lithuanian National Symphony Orchestra

Litewska Narodowa Orkiestra Symfoniczna (LNSO), jeden z najważniejszych zespołów muzycznych na Litwie, została założona w 1940 roku przez kompozytora, pianistę i dyrygenta Balysa Dvarionasa. W latach 1964–2015 Orkiestrą kierował Juozas Domarkas, a od 2015 roku funkcję dyrektora artystycznego i głównego dyrygenta sprawuje Modestas Pitrenas. Robertas Šervenikas jest drugim dyrygentem Orkiestry, Juozas Domarkas – dyrygentem honorowym, a głównym dyrygentem gościnnym jest Victorien Vanoosten.

84. sezon Orkiestry upływa pod znakiem ważnych wydarzeń muzycznych. Jednym z nich jest wydanie (nakładem wytwórni Accentus Music) historycznego dla kraju albumu CD z operą *I Lituani (Litwini)* Amilcare Ponchiello, która odniosła międzynarodowy sukces.

W sezonie 2024/2025 LNSO występowała ze znanym pianistą Rafałem Blechaczem, wzięła udział w koncertowym wykonaniu *Toski* Giacomina Pucciniego z sopranistką Vidą Miknevičiūtė, tenorem Jonathanem Tetelmanem i bas-barytonem sir Brynem Terfelem, nagrała także *VII Koncert skrzypcowy* Grażyny Bacewicz z polskim wirtuozem skrzypiec Januszem Wawrowskim pod dyrekcją Mirgi Gražinytė-Tyla. Najbliższe plany orkiestry obejmują współpracę z jednym z najbardziej rozchwytywanych obecnie skrzypków Christianem Tetzlaffem oraz znanym tenorem Josephem Calleją podczas 29. Festiwalu w Wilnie, a także trasy koncertowe po Polsce i Lotwie.

LNSO od 85 lat aktywnie uczestniczy w życiu kulturalnym Litwy, grając około 50 koncertów rocznie w kraju i za granicą. Odwiedziła wiele krajów europejskich, Japonię, Koreę Południową i Amerykę Południową, występując w niektórych najbardziej znanych salach koncertowych świata, takich jak Musikverein w Wiedniu czy filharmonie w Kolonii i Berlinie. Zespół występował również podczas prestiżowych festiwali muzycznych, takich jak m.in. Schleswig-Holstein Musik Festival, Musica Romantica w Szwajcarii, Międzynarodowy Festiwal Muzyki Współczesnej „Warszawska Jesień” czy Praska Wiosna. Dyrygowały nim tak ważne postacie, jak Jonas Aleksa, Mścisław Rostropowicz, Krzysztof Penderecki czy Christoph Eschenbach;

Orkiestra współpracowała także ze znakomitymi solistami, m.in. Montserrat Caballé, Jessye Norman, Emilem Gilelsem, Mūzą Rubackytė i Mischą Maiskym.

Oprócz najsłynniejszych utworów repertuaru klasycznego, LNSO – jako ambasador muzyki litewskiej – aktywnie promuje kompozytorów litewskich: regularnie uczestniczy w międzynarodowym festiwalu muzyki współczesnej GAIDA, dokonuje prapremier utworów rodzimych kompozytorów, bierze udział w nagraniach i prezentuje muzykę litewską podczas audycji transmitowanych na żywo przez Euroradio.

The Lithuanian National Symphony Orchestra (LNSO), one of Lithuania's most musical collectives, was founded in 1940 by Balys Dvarionas, a composer, pianist and conductor. From 1964 to 2015, the orchestra was led by Juozas Domarkas, and since 2015, Modestas Pitrenas has served as its artistic director and principal conductor. Robertas Šervenikas is the orchestra's second conductor, Juozas Domarkas is the honorary conductor and Victorien Vanoosten – the principal guest conductor.

The orchestra's 84th season is marked by a number of significant musical events. One of these is the release of a historic for Lithuania CD album (record label Accentus Music): Amilcare Ponchielli's opera *I Lituani* (*The Lithuanians*), which was an international success.

In the 2024/2025 season, the LNSO gave concerts with the renowned pianist Rafał Blechacz, participated in a concert performance of Giacomo Puccini's *Tosca* with soprano Vida Miknevičiūtė, tenor Jonathan Tetelman, and bass-baritone Sir Bryn Terfel, and recorded Grażyna Bacewicz's Concerto No. 7 for violin and orchestra with Polish violin virtuoso Janusz Wawrowski, conducted by Mirga Gražinytė-Tyla. The LNSO's upcoming engagements include collaboration with one of today's most sought-after violinists Christian Tetzlaff and the renowned tenor Joseph Calleja at the 29th Vilnius Festival, as well as tours in Poland and Latvia.

Having been an active participant in Lithuania's cultural life for 85 years, the LNSO performs around 50 concerts in Lithuania and abroad every year. It has visited many European countries, Japan, South America and South Korea, and has given concerts in some of the most prominent concert venues of the world, including Musikverein in Vienna, the philharmonic halls of Cologne and Berlin, among many others. The LNSO has also performed at prestigious music festivals, such

as the Schleswig-Holstein Musik Festival, Musica Romantica in Switzerland, the Warsaw Autumn International Festival of Contemporary Music, the Prague Spring, and elsewhere. The orchestra has performed with such important conductors as Jonas Aleksa, Mstislav Rostropovich, Krzysztof Penderecki, Christoph Eschenbach and soloists: Montserrat Caballé, Jessye Norman, Emil Gilels, Mūza Rubackytė, Mischa Maisky, and other illustrious artists.

Alongside the most famous classical repertoire, as an ambassador of the Lithuanian music, LNSO actively promotes Lithuanian composers: the orchestra is a regular participant of the international GAIDA Festival of contemporary music, it premieres works by Lithuanian composers, participates in recordings, and presents Lithuanian music in Euroradio live broadcasts.

Kalendarz koncertowy

Concert Calendar

1.02

niedziela / 18:00 / Sala Koncertowa
Sunday / 6 p.m. / Concert Hall
Recital fortepianowy / Piano Recital

Kate Liu

fortepian / piano

Chopin, Skriabin / Scriabin, Franck

3.02

wtorek / 19:00 / Sala Kameralna
Tuesday / 7 p.m. / Chamber Music Hall
abonament / subscription SMP

Giardino di Delizie:

Ewa Anna Augustynowicz

skrzypce barokowe / Baroque violin

Valeria Caponnetto

skrzypce barokowe / Baroque violin

Giorgia Zanin

teorba / theorbo

Agnieszka Oszańca

wiolonczela / cello

Lilianna Stawarz

klawesyn / harpsichord

Förster, Jarzębski, Szarzyński,
Zieleński, Mielczewski

6.02

piątek / 19:30 / Sala Koncertowa
Friday / 7.30 p.m. / Concert Hall
abonament / subscription C1, Z1

**Orkiestra Symfoniczna
Filharmonii Łódzkiej
im. Artura Rubinsteina /
Arthur Rubinstein
Philharmonic Orchestra**

Paweł Przytocki

dyrygent / conductor

Jakub Jakowicz

skrzypce / violin

Tansman, Szymanowski, Bartók

8.02

niedziela / Sala Koncertowa
Sunday / Concert Hall

11:00 / 11 a.m.

dzieci młodsze (3–6 lat) /

younger children (aged 3 to 6)

abonament / subscription Dm2

14:00 / 2 p.m.

dzieci starsze (7–12 lat) /

older children (aged 7 to 12)

abonament / subscription Ds2

**Poranny i Popołudniowy
Koncert dla Dzieci /
Morning and Afternoon
Concert for Children**

Muzyczny Express

W radiu FeNka... rozkład jazdy /

Music Express

On FeNek's radio... a timetable

Agata Kawełczyk-Starosta

scenariusz i prowadzenie /
script and presentation

Filharmonia Narodowa Warsaw Philharmonic

ul. Jasna 5
00-950 Warszawa
tel. 22 55 17 111
filharmonia@filharmonia.pl
filharmonia.pl

Wydawca / Published by
Filharmonia Narodowa / Warsaw Philharmonic

**Dział Wydawniczy Filharmonii Narodowej /
Warsaw Philharmonic Publishing Department**

Kierownik działu / Head of Department
Łukasz Kaczmarowski

Redaktor prowadzący / Managing Editor
Iwona Marciniak

Opracowanie części angielskiej /
English summary coordination
Martyna Ćwiek

Tłumaczenie / Translation
John Comber

Fotografie / Photos
Dmitrij Matvejev 12, 18-19, Bartek Barczyk 15

Projekt graficzny / Graphic design
beton.

Skład / Desktop editing
studio typek

Cena / Price
15 zł / PLN

Organizator / Organiser

Ministerstwo Kultury
i Dziedzictwa Narodowego

Strategiczny Mecenas Roku /
Strategic Patron of the Year

Bank Polski

Mecenas Roku / Patron of the Year

Partnerzy / Partners

Melon Catering
35 LAT WYDARZEŃ Z PASJĄ

Bilety²⁴

Patroni medialni / Media Partners

